■ ЛІТАРАТУРНЫЯ АКЦЭНТЫ

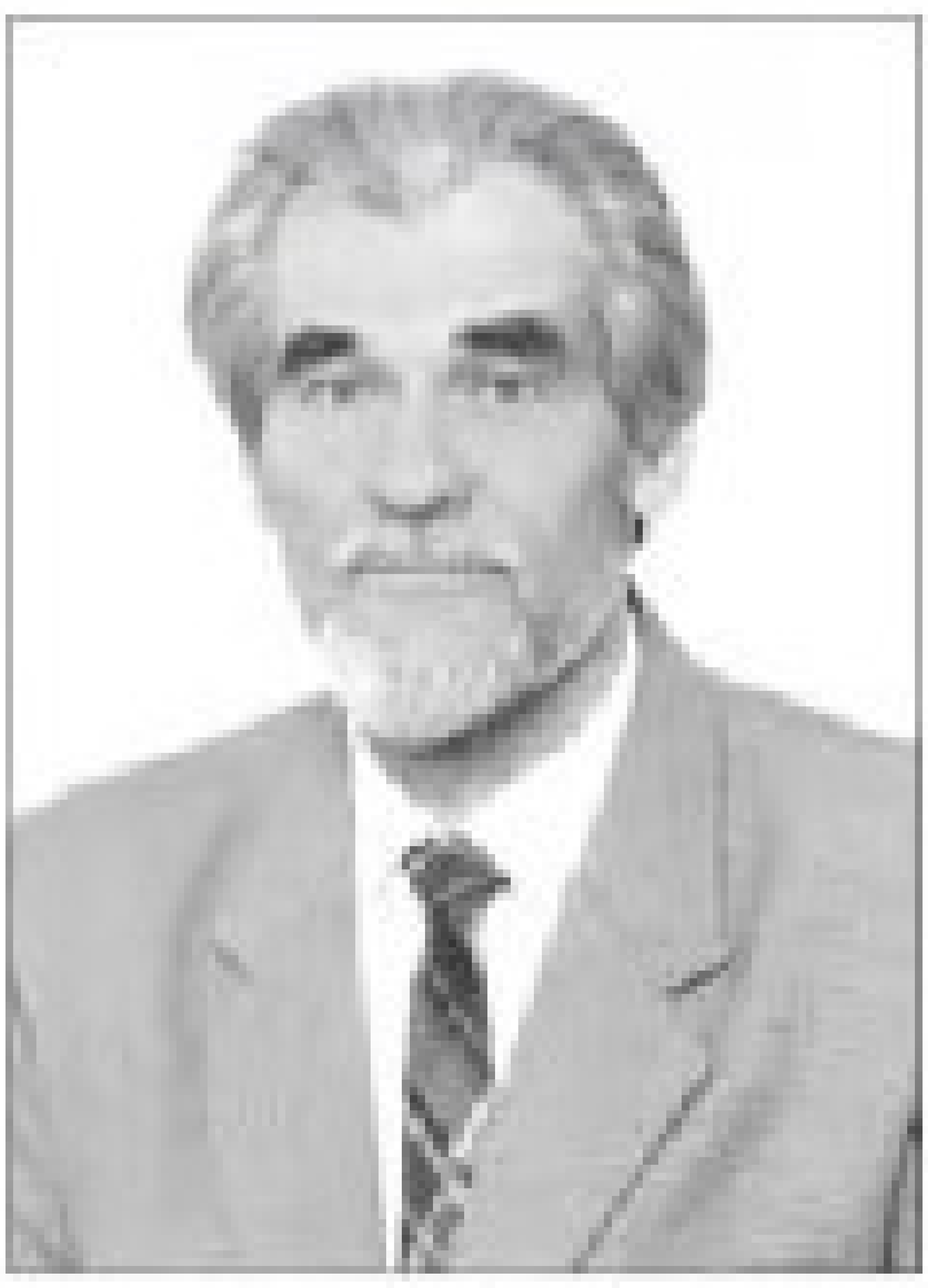

Яўген ПЕТРАШЭВІЧ нарадзіўся ў вёсцы Падбараны Мастоўскага раёна Гродзенскай вобласці. Настаўнік музыкі, кампазітар. Закончыў Мінскае му3 зычнае вучылішча. У недалёкім мінулым – кіраўнік фальклор3 нага ўзорнага ансамбля «Гарадзенскія дударыкі» (1990–2002). Выдатнік адукацыі Рэспублікі Беларусь, узнагарод3 жаны шматлікімі ганаровымі граматамі. Выдаў кнігу вершаў «Пасынкі» (2012) і некалькі зборнікаў лірычных песень. Жыве ў Гродна.

Я прыйду

Я прыйду да цябе,
як твой сябра-равеснік,
я прыйду да цябе
мілагучнаю песняй.
Я прыйду да цябе,
як прыходзіць світанак,
я прыйду да цябе,
як прыходзіць каханы.
Я прыйду да цябе,
як узнімецца сонца,
зазірну, бы прамэнь,
у каханай ваконца.
Нечакана прыйду,
як няўрымслівы вецер,
і заспею, знайду
ясным днём,
ці то ўвечар…
Я прыйду да цябе,
прыгажэйшая з кветак,
я прыйду да цябе,
нібы верш да паэта.

МІХАСЮ ВАСІЛЬКУ

Як пакліча здалёк голас чысты,
дзявочы,
і пачуеш ты песню з блакітных
вышынь.
І твае васількова-нябесныя вочы –
дарагі напамін Васільковай душы.
Паўстагоддзе, як спіш,
але край твой не дрэмле.
Ледзве чутна ліецца
знаёмы матыў:
як любіў ты зямлю сваю
родную вельмі,
як твае вершы, песні народ
не забыў.
Ці навек памірае паэт,
мне скажыце?
О, як нам не хапае свайго земляка!
Кожны год васілёчкі
квітнеюць у жыце –
напамінак душы Міхася Васілька.

ДЗЕНЬ ПАМЯЦІ

Не кружы над імі вараннё,
спяць тут вечным
сном сыны-героі.
Выпаў ім, на жаль,
трагічны лёс,
але з рук не выпусцілі зброі.
За геройства,
мужнасць вам хвала
ад жывых нашчадкаў,
ад Краіны.
Вы стаялі ў бітве,
як скала,
подзьвіг ваш у бездань
час не зрынуў.
Сёння і дарослы, і юнак
адчувае волі дух свабодны.
Дык прыміце кветкі
нашы ў знак
запаветнай памяці
народнай.

ФРАНЦІШКУ БАГУШЭВІЧУ

Быў роднаму краю аддадзены
(пра гэта мы ведаем з кніжак),
народжаны ў вёсцы Жупраны
паэт Багушэвіч Францішак.
Ён быў не святы і не грэшны,
стаяў за народ занядбаны,
і вершы падпісваў пацешна:
«Мацей Бурачок
з-пад Ашмянаў».
Мы помнім крылатыя словы,
што й сёння гучаць
вельмі свежа:
«Шануйце, браты, нашу мову –
душы беларускай адзежу!».
Шчыруем, жывём без прымусу
і падзім па-людску са светам,
а «Дудку» і «Смык беларускі»
шануем, як імя паэта.